

067 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Stoep op, stoep af (vervolg 2)

Onderlest hà 'k toch zô 'n raoren drôôm. 't Liep tege de winter want 't was november, d'n dertigste om persies te zijn, 'n maandag. We weunde in de Selonstoep en omdat 't maandag was- dus wasdag- atte we dien dag artesoep. Nermaole mense zegge snert, maor ik zee 't al we weunde in de Selonstoep – Salonsoep- en wij praotte dus deftig. Dat deftig praote kè-je trouwes zwaer opbreke, dat zè-je in de lôop van 't verhaoltjie wel zien.

Moeder had 't druk mit de was, 't mensie liep maor heen en weer te dribbele en daerom had ze an vaoders gevroge, of-tie effe wat hieltjies wou haole voor de soep. "Hieltjies", zee pao, "die worre toch in de sokke gebreeje, die doe je toch nie in de soep?" "Beljaot, dat ok", zee moeder, "maor hieltjies zijn ok vaarkespôôtjies".

"Belnêënt Pleun", zee vaoder Wout, "dat binne krabbechies". "Krabbechies zijn de ribbe en die hêt 't vaarke en nie z'n pôôte", was 't leste bod van Pleune. M'n zuster Sijgchie greep in: "Ik haolt die dinge wel effe, 'k mot toch in de Kaarkbuurt weze". Ze keek wel zwaer uit, om over hieltjies of krabbechies te praote, want op d'n duur leer- ie zukken aerd van dinge wel.

'n Uurtie laeter kwam ze trug mit vaarkespôôtjies en twêê boeksies. Pao en ik stinge omstebeurte op 't goed in de kuip te stampe, omdat-jie nou êêmel mee mot helpe mit de was en onder die bedrijve begon Pleun, zè 'k mor zegge, aan de snert.

Aales zou vedder goed gegaon zijn, as-tie twêê boeksies nie op 't taofelzaail gelege zouwe hebbe. 't Ete mos toch op tijd klaor zijn en daerom wier 't kookstel wat hôôger gezet, dan zou de soep wat êêder gaor zijn. Toe zag Pleun die boeksies inêên legge; ze pakte d'r bril- m'n veerekijker- zee ze aaltijd, en begon te leze.

Wat 'r toe beurde, was gewoon verschrikkelijk. Pao zag 't aandere boeksie en begon ok te leze. 't Kookstel sting veuls te hôôg en begon te roete. Niemand had 'r aarg in en toe begon de snert ok nog over te koke. Of 't nou krabbechies wazze of hieltjies, ze kwamme over de geutstêên en liepe saome mit de snert over d'n durpel, de stoep in.

Pleun en Wout lazze maor deur en zagge en hoorde niks. 'n Krabbechie strôômde deur 't geutgat de greppel in, vedder naer beneejene. 't Keek nog effe om naer d'n aoi (W.C.) waer die voorbij kwam en doch bij z'n aaige- 'k hè jou lekker nie nôôdig gehad.

Op 't lest kwam 't in de slôôt terecht, waer 'n echt vaarke bij z'n aaige doch: "Daer gaot 'n stuksie van 'n vriendjie vâ-me in de slôôt".

Niemand bemoeide z'n aaige d'r mee, tot ik doch: "Waer leze die ouweloï toch in , dat doen ze anders toch nooit?" Toe zag ik de titel van 't boek pas: **Stoep op, stoep af.**